

ΓΙΑΝΝΗΣ ΣΤΑΥΡΟΥ

ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΣΒΒΕ

Success Story

Η «ψυχή» των προέδρων!

Του ΓΙΩΡΓΟΥ ΜΗΤΡΑΚΗ
gmitraki@ependytis.gr

Οκτώ θητείες με «βαριά» ονόματα

ΤΑ 26 ΧΡΟΝΙΑ είναι κάτι σαν... μια ολόκληρη ζωή. Πολύ περισσότερο για έναν τεχνοκράτη ο οποίος από το 1987 μέχρι σήμερα βρίσκεται στον Σύνδεσμο Βιομηχανιών Βορείου Ελλάδος, έχοντας φτάσει μέχρι τη θέση του εκτελεστικού αντιπροέδρου, στην οποία εκλέγεται από το 2003. Ο Γιάννης Σταύρου για πολλούς είναι ταυτισμένος με την «ψυχή του ΣΒΒΕ», καθώς έχει συνεργαστεί άμεσα με οκτώ προέδρους και αντίστοιχα διοικητικά συμβούλια, ενώ έχει δει τον σύνδεσμο να μεγαλώνει από τότε που ήταν «γραφείο τριών εργαζομένων».

Ο Γιάννης Σταύρου γεννήθηκε το 1959 στη Θεσσαλονίκη. Στο νούμερο 43 της παραλιακής λεωφόρου Νίκης. Ο πατέρας του ήταν δικηγόρος. Η οικογένειά του είχε παράδοση κοσμοπολιτισμού -ο προπάππος του ήταν βιομήχανος παραγωγής τσόχας στη Βιέννη και παντρεμένος με Γαλλίδα, ενώ η γιαγιά του ήταν Σκωτσέζα- και ο ίδιος έκανε μικρό όνειρα διπλωματικής καριέρας. Μέχρι να τελειώσει το σχολείο -φοίτησε στο ελληνογαλλικό κολέγιο De la Salle-, στον ελεύθερο χρόνο του τριγυρνούσε με τους φίλους του στο κέντρο της πόλης κι έπαιζε πιπιλιάρδο στον θρυλικό «Τάφο» της Παλαιών Πατρών Γερμανού. Από το 1978 μέχρι το 1981 βρέθηκε να σπουδάξει Οικονομική και Κοινωνική Διοίκηση στο

Πανεπιστήμιο Lyon II, στη Λιόν της Γαλλίας. Ίσως το δεύτερο πιο... κόκκινο γαλλικό πανεπιστήμιο, κάτι που τον έκανε να προσεγγίσει αναλυτικά τη μαρξιστική θεώρηση των οικονομικών.

Τότε η Γαλλία -και η υπόλοιπη Δυτική Ευρώπη- ήταν για την Ελλάδα κυριολεκτικά «ένας διαφορετικός κόσμος», που συνεπαίρνε τον νεαρό Θεσσαλονικιό φοιτητή, ο οποίος φροντίζει να τον «σπουδάσει» μέχρι το μεδούλι. Την περίοδο 1981-1982 πήρε μεταπτυχιακό δίπλωμα Ανώτατων Ευρωπαϊκών Σπουδών στο College of Europe Bruges του Βελγίου, ως υπότροφος του υπουργείου Συντονισμού, ενώ την επόμενη χρονιά βρέθηκε στο London School of Economics και πήρε μάστερ στα Οικονομικά και στις Ευρωπαϊκές Σπουδές. Ακόμη θυμάται ότι βρέθηκε σε ένα Λονδίνο ανάστατο από τη διακυβέρνηση της Θάτσερ. Τον αντιευρωπαϊσμό της Βρετανίδας πρωθυπουργού και τις μεγάλες απεργίες των ανθρακωρύχων. Αλλά και το πανκ ροκ των Sex Pistols και των Clash. Μάλλον εκεί -στο Μεγάλο Νησί- αναπτύχθηκε η σχέση του με τα αλογα. Για χρόνια έπαιρνε μέρος με επιτυχία σε ιππικούς αγώνες, κάτι που σταμάτησε πριν από λίγα χρόνια. Αντίθετα, συνεχίζει τις καταδύσεις, ένα χόμπι που καλλιεργεί συστηματικά και τον έχει οδηγήσει σε μακρινά σημεία του πλανήτη και σε μεγάλα θαλάσσια βάθη.

Από τους πυραύλους στον Σύνδεσμο

Το 1987 ο Γιάννης Σταύρου υπηρετεί τη θητεία του στο Πυροβολικό, στους πυραύλους Hawk. Σκέφτεται πως οποιαδήποτε δουλειά και να κάνει θα βρίσκεται με κάποιον τρόπο μόνιμα στη Θεσσαλονίκη. Δεν κρύβει ότι τον ελκύει η επιχειρηματικότητα, χωρίς όμως να προχωρήσει σε συγκεκριμένα βήματα. Ταυτόχρονα, είναι η εποχή που τα ευρωπαϊκά θέματα αρχίζουν με παρότρυνση των Βρυξελλών να αντιμετωπίζονται στην Ελλάδα με σοβαρότητα.

Ο Σταύρου διαθέτει τις απαραίτητες γνώσεις και τα κατάλληλα τυπικά προσόντα, κάτι που τον φέρνει κοντά στον Σύνδεσμο Βιομηχανιών Βορείου Ελλάδος. Είναι

ο τότε πρόεδρος του Συνδέσμου Αλέξανδρος Μπακατσέλος που του δίνει τη δυνατότητα να ξεκινήσει την επαγγελματική του σταδιοδρομία. Η ευκαιρία -όπως αποδείχθηκε- ήταν καλή, αν και όπως ομολογεί δεν σκεπτόταν ότι μπορεί να βρίσκεται στα γραφεία της πλατείας Μοριχόβου έπειτα από 26 χρόνια.

Ο ίδιος θεωρεί σήμερα ότι τα «κλειδιά» γι' αυτή τη μακροήμευση είναι «η εξαιρετικά ενδιαφέρουσα και πολύπλευρη δουλειά». Όπως εξηγεί, για κάποιον που έχει ως αντικείμενο την υποστήριξη της βιομηχανίας σε εθνικό και ευρωπαϊκό περιβάλλον, υπάρχουν καθημερινά διαφορετικά αντικείμενα. Από τις προδιαγραφές των γεωργικών προϊόντων και το φορολογικό περιβάλλον μέχρι τους αναπτυξιακούς νόμους και τις εξαγωγές, τα πεδία είναι πολλά, ενδιαφέροντα και -αν μη τι άλλο- δεν αφήνουν κανέναν να πλήξει.

«Μάχη» για τη βιομηχανία

Τα αρκετά τελευταία χρόνια -από την εποχή που πρόεδρος του ΣΒΒΕ ήταν ο Γιώργος Μυλωνάς-, ο σύνδεσμος έχει ως πρωταρχική επιδίωξη την επαναφορά της βιομηχανίας -της μεταποίησης γενικότερα- στο επίκεντρο του παραγωγικού μοντέλου της χώρας κι επομένως στο επίκεντρο της αναπτυξιακής πολιτικής κάθε κυβέρνησης. «Αν δεν παράγουμε, δεν θα ζήσουμε», σημειώνει ο Γ. Σταύρου, ο οποίος εκτιμά ότι η ελληνική οικονομία πάσχει από την «ολανδική ασθένεια». Η έκφραση αναφέρεται στην εποχή που στη Χώρα της Τουλίπας ανακάλυψαν το πετρέλαιο και σταμάτησαν να ασχολούνται με οτιδήποτε άλλο. Και στην Ελλάδα μπορεί αυτή τη στιγμή να μην έχουμε πετρέλαιο, αλλά, όταν «ανακαλύψαμε» το εμπόριο, την κατανάλωση και τις υπηρεσίες γενικότερα, αφήσαμε στην άκρη οτιδήποτε παραγωγικό. «Ευτυχώς ήρθαν οι ίδιοι οι Ευρωπαίοι να βάλουν τα πράγματα στη θέση τους», σημειώνει ο κ. Σταύρου, θυμίζοντας ότι τον Οκτώβριο του 2012 η Ευρωπαϊκή Ένωση υιοθέτησε την πρόταση να αυξηθεί μέχρι το 2020 το ποσοστό του ΑΕΠ που προέρχεται από τον δευτερογενή τομέα στο 20%, από 16% που είναι σήμερα.

Ο Γιάννης Σταύρου είναι ταυτισμένος με την «ψυχή του ΣΒΒΕ», καθώς έχει συνεργαστεί άμεσα με οκτώ προέδρους και αντίστοιχα διοικητικά συμβούλια, ενώ έχει δει τον σύνδεσμο να μεγαλώνει από τότε που ήταν «γραφείο τριών εργαζομένων»

ΣΤΗ ΔΙΑΡΚΕΙΑ της 26χρονης πορείας του στον ΣΒΒΕ, ο Γιάννης Σταύρου έχει γνωρίσει από κοντά τους οκτώ διακεκριμένους επιχειρηματίες της Θεσσαλονίκης που διετέλεσαν πρόεδροι του συνδέσμου. Μια εμπειρία σημαντική, για την οποία μιλάει πρώτη φορά δημόσια. Τηλεγραφικά. Για τον καθένα χωριστά, όπως ο ίδιος τους γνώρισε. Για το τι αποκόμισε από τη συνεργασία μαζί τους. Σημειώστε τις λέξεις που χρησιμοποιεί:

■ **Αλέξανδρος Μπακατσέλος (1985 - 1989):** Στιβαρός και αποτελεσματικός. Όταν κατέληγε σε μια άποψη, είχε τον τρόπο να την επιβάλλει, ενώ δεν ησύχαζε αν δεν πετύχαινε τον στόχο που είχε θέσει.

■ **Βασίλης Πανούτσος (1989 - 1993):** Χαμηλών τόνων, με επιμονή στη λεπτομέρεια. Ασχολούνταν με τα πάντα. Από τα μικρότερα μέχρι τα μεγαλύτερα.

■ **Νίκος Ευθυμιάδης (1993 - 1997):** Έχει την ικανότητα να δημιουργεί όραμα και να εμπνέει τους συνεργάτες του. Πολλές φορές οι ιδέες του έρχονται κυριολεκτικά από το... μηδέν.

■ **Βασίλης Τακάς (1997 - 2001):** Διαθέτει επιχειρηματικό δαιμόνιο. Βλέπει τα πάντα μέσα από αυτό το πρίσμα.

■ **Δημήτρης Συμεωνίδης (2001 - 2005):** Με τον αέρα και τις αρετές του ανθρώπου που προέρχεται από την Κωνσταντινούπολη.

■ **Γιώργος Μυλωνάς (2005 - 2009):** Ο σπουδαίος βιομήχανος της γενιάς του. Και μεγάλος άνθρωπος.

■ **Νίκος Πέντζος (2009 - 2013):** Πρόσωπο με εξαιρετικά υψηλό ήθος. Ο νεότερος πρόεδρος του συνδέσμου. Ένα στοίχημα για τη γενιά του, το οποίο κέρδισε απολύτως.

■ **Θανάσης Σαββάκης (2009):** Ο νέος μας πρόεδρος. Της νεότερης γενιάς. Σηματοδοτεί την ελπίδα και την πρόοδο.

